

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 314.

Semte Sæssion.

198de Møde.

Tirsdagen den 28de Februar.

(Forts.)

Alberti (fortsat): Naar den ærede Forslagsstiller fritager Candidaten fra at møde paa Valgstedet, saa ophæver han en Forpligtelse for ham; men han betager derved tillige en anden Part en Ret (Tscherning; Ret), og denne anden Part kalder jeg Vælgerne. Efter den nu bestaaende Valgløve har enhver Vælger Ret til at udspørge sin Candidat, og kan ingenlunde være tilfreds med at blive henviist til Stillerne; thi det er Candidaten, som skal varetage Vælgerne og Valgdistrictets Interesse, og det nytter ikke, naar han svigter deres Interesse, da at fræve Stillerne til Ansvar; thi Stillerne have ikke paataget sig Andet end at sige: den og den Candidat vil, saavidt vi kjende ham, følge den og den Retning; og, naar man seer tilbage paa de Valg, som have fundet Sted, saa troer jeg, at man meget sjældent vil have iagttaget, at en bestemt Stiller har indstaaet for, at den Candidat, han anbefalede, vilde gjøre det og det; han har henviist til Candidaten selv, og har ladet ham udtale sig. Jeg troer endvidere, den ærede Forslagsstiller i sit Foredrag lagde altfor stor Vægt paa Stillerens Betydning; jeg troer, at det mere er en Formsag, at der skal være idetmindste een bosat Mand i Districtet, som vil sige god for en Candidat, end at det skulde være Hensigten med Valgloven, at Stilleren skal være eensartet med Candidaten i politisk Henseende, og det maatte Stilleren være, naar han, som den ærede Forslagsstiller meente, skulde kunne overtage Ansvaret for Candidaten. Jeg troer saaledes ikke, at der er nogen Grund til

dette Forslag, og jeg troer, at det vilde være skadeligt, dersom det bliver til Lov. Jeg troer, at Følgen deraf meget ofte vil blive, at Districterne ville faae Rigsdagsmænd, som blive fremstillede i et Slags politisk Glorie eller politisk Ekin, som de ved en eller anden Leilighed kunne have erhvervet sig eller kastet omkring sig, uden at Districtets Vælgere fik Leilighed til at ssee derigjennem. Der vil derved betages Vælgerne Udgang til at forhøre sig personlig hos rette Vedkommende om deres Hensigt, naar man fritog dem for den Pligt at være tilstede. Det er ingenlunde tilstrækkeligt, at den ene Candidat kommer tilstede; men den anden eller de flere Candidater, der ville stille sig, bør ogsaa være tilstede, thi den, der møder og svarer for sig, kan netop komme i et falsk Lys og i en falsk Stilling derved, at han ikke har Modcandidaten til ogsaa at besvare de samme eller andre Spørgsmaal. Modcandidatens Svar veed man ikke, det kan formodes at være anderledes end den Tilstedeværendes, men Formodningen er ikke det, som skal gjøre Udslaget ved Valget. Siden jeg nu omtaler Forslagsstillerens § 1, saa skal jeg tillade mig ganske kort at henlede Opmærksomheden paa den første Bestemmelse i § 1, som ophæver en anden gjældende Forskrift i Valgloven, nemlig den, at Candidaten skal melde sig Aftenen forinden Valget hos den provisoriske Formand for Valgbestyrelsen. Nu siger den ærede Forslagsstiller, at det skal være nok, naar Candidaten melder sig paa Valgstedet paa selve Valgdagen for Valgbestyrelsen, naar den træder sammen. Det kan vistnok ikke i og for sig være af nogen Bigtighed, om Anmeldelsen udsættes til Valgets Begyndelse; men jeg maa dog gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom